

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1432/2500

คำพิพากษาศาลฎีกาที่

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยกล่าวต่อโจทก์ด้วยความเชื่อ ว่าโจทก์จ้างคนจะมาฆ่าจำเลย แล้วจำเลยไปแจ้งความต่อ ตำรวจขอความคุ้มครองดังนี้ การกระทำของจำเลยไม่ผิดฐานหมิ่นประมาทการพิมพ์โฆษณาเสนอข่าวไปตามธรรมดาโดยได้ข่าวมาจากที่มีผู้ไปแจ้งความต่อสถานีตำรวจ และการเสนอข่าวมิได้ตั้งใจจะใส่ร้ายดังนี้ ย่อมไม่เป็นผิดฐานประมาทเช่นกันคดีหมิ่นประมาทที่โจทก์อ้างว่า การกระทำของจำเลยอาจทำให้คนดูหมิ่นเกลียดชังโจทก์นั้น เมื่อศาลชั้นต้นมิได้ยืนยันว่ามีพฤติการณ์ขึ้นดั่งนั้น ถือได้ว่าโจทก์อ้างข้อกฎหมายโดยปราศจากข้อเท็จจริงสนับสนุนข้อเท็จจริงได้ความว่า มีคนแปลกหน้าไปบอกจำเลยที่ 1-2 ว่าโจทก์จ้างคนให้มาฆ่าจำเลย จำเลยพบโจทก์สอบถามโจทก์ว่าจ้างคนมาฆ่าจำเลยใช้ไหม โจทก์ปฏิเสธ จำเลยจึงไปแจ้งความไว้ต่อสถานีตำรวจตามนัยที่ว่ามานั้น ต่อมาหนังสือพิมพ์ซึ่งจำเลยที่ 3 เป็นเจ้าของและผู้จัดการได้ลงข้อความซึ่งจำเลยที่ 1-2 ได้แจ้งความขอความคุ้มครองไว้ต่อตำรวจ โจทก์จึงฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 282, 286 และ 339 ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า จำเลยที่ 1-2 ไปถามโจทก์ตามเรื่องราวที่มีผู้มาบอกว่าจริงหรือไม่ มิได้ใส่ความโดยมุ่งหมายจะให้คนทั้งหลายดูหมิ่นเกลียดชังโจทก์ ส่วนจำเลยที่ 3 ก็เสนอข่าวไปตามธรรมดาโดยได้ข่าวมาจากที่จำเลยที่ 1-2 ไปแจ้งความ มิได้ตั้งใจใส่ร้ายโจทก์ จึงพิพากษายกฟ้องโจทก์ฎีกาข้อกฎหมายว่า คดีเข้าเกณฑ์ผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 339 ไม่ว่าจำเลยจะมีเจตนาหรือไม่ก็ตามศาลฎีกาเห็นว่า การกระทำของจำเลยไม่เป็นการหมิ่นประมาทและที่โจทก์ว่าอาจทำให้คนดูหมิ่นเกลียดชังโจทก์นั้น ศาลล่างก็มิได้ยืนยันว่ามีพฤติการณ์ขึ้น ดั่งนั้น ถือได้ว่าโจทก์อ้างข้อกฎหมายโดยปราศจากข้อเท็จจริงสนับสนุน จึงพิพากษายืน ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่

คำพิพากษา

1432/2500 นายเชียะอิม แซ่ชื่อโจทก์นายกิมเลียง แซ่อึ้ง นางสาวห่วย แซ่อึ้งจำเลยนายมานิต อนันตกุลจำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 282, ม. 339 ป.วิ.พ. ม. 238, ม. 247 ป.วิ.อ. ม. 15 การที่จำเลยกล่าวต่อโจทก์ด้วยความเชื่อ ว่าโจทก์จ้างคนจะมาฆ่าจำเลย แล้วจำเลยไปแจ้งความต่อ ตำรวจขอความคุ้มครองดังนี้ การกระทำของจำเลยไม่ผิดฐานหมิ่นประมาทการพิมพ์โฆษณาเสนอข่าวไปตามธรรมดาโดยได้ข่าวมาจากที่มีผู้ไปแจ้งความต่อสถานีตำรวจ และการเสนอข่าวมิได้ตั้งใจจะใส่ร้ายดังนี้ ย่อมไม่เป็นผิดฐานประมาทเช่นกันคดีหมิ่นประมาทที่โจทก์อ้างว่า การกระทำของจำเลยอาจทำให้คนดูหมิ่นเกลียดชังโจทก์นั้น เมื่อศาลชั้นต้นมิได้ยืนยันว่ามีพฤติการณ์ขึ้นดั่งนั้น ถือได้ว่าโจทก์อ้างข้อกฎหมายโดยปราศจากข้อเท็จจริงสนับสนุนข้อเท็จจริงได้ความว่า มีคนแปลกหน้าไปบอกจำเลยที่ 1-2 ว่าโจทก์จ้างคนให้มาฆ่าจำเลย จำเลยพบโจทก์สอบถามโจทก์ว่าจ้างคนมาฆ่าจำเลยใช้ไหม โจทก์ปฏิเสธ จำเลยจึงไปแจ้งความไว้ต่อสถานีตำรวจตามนัยที่ว่ามานั้น ต่อมาหนังสือพิมพ์ซึ่งจำเลยที่ 3 เป็นเจ้าของและผู้จัดการได้ลงข้อความซึ่งจำเลยที่ 1-2 ได้แจ้งความขอความคุ้มครองไว้ต่อตำรวจ โจทก์จึงฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามกฎหมาย

ลักษณะอาญา มาตรา 282, 286 และ 339 ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า จำเลยที่ 1-2 ไปถามโจทก์ตามเรื่องราวที่มีผู้มาบอกว่าจริงหรือไม่ มิได้ใส่ความโดยมุ่งหมายจะให้คนทั้งหลายดูหมิ่นเกลียดชังโจทก์ ส่วนจำเลยที่ 3 ก็เสนอข่าวไปตามธรรมดาโดยได้ข่าวมาจากที่จำเลยที่ 1-2 ไปแจ้งความ มิได้จงใจใส่ร้ายโจทก์ จึงพิพากษายกฟ้องโจทก์ฎีกาข้อกฎหมายว่า คดีเข้าเกณฑ์ผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 339 ไม่ว่าจำเลยจะมีเจตนาหรือไม่ก็ตามศาลฎีกาเห็นว่า การกระทำของจำเลยไม่เป็นการหมิ่นประมาทและที่โจทก์ว่าอาจทำให้คนดูหมิ่นเกลียดชังโจทก์นั้น ศาลล่างก็ได้ยืนยันว่ามีพฤติการณ์ขึ้น ดังนั้น ถ้อยคำโจทก์อ้างข้อกฎหมายโดยปราศจากข้อเท็จจริงสนับสนุน จึงพิพากษายืน (ดุลยพາทยุสุมัณท์-ดุลยทัศนัทชนาณัติ-มนูกิจวิมลอรธ) แหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขคำพิพากษา: ข้อเท็จจริงได้ความว่า มีคนแปลกหน้าไปบอกจำเลยที่ 1-2 ว่าโจทก์จ้างตนให้มาฆ่าจำเลย จำเลยพบโจทก์สอบถามโจทก์ว่าจ้างคนมาฆ่าจำเลยใช่ไหม โจทก์ปฏิเสธ จำเลยจึงไปแจ้งความไว้ต่อสถานีตำรวจตามนัยที่ว่ามานั้น ต่อมาหนังสือพิมพ์ซึ่งจำเลยที่ 3 เป็นเจ้าของและผู้จัดการได้ลงข้อความซึ่งจำเลยที่ 1-2 ได้แจ้งความขอความคุ้มครองไว้ต่อตำรวจ โจทก์จึงฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 282, 286 และ 339 ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า จำเลยที่ 1-2 ไปถามโจทก์ตามเรื่องราวที่มีผู้มาบอกว่าจริงหรือไม่ มิได้ใส่ความโดยมุ่งหมายจะให้คนทั้งหลายดูหมิ่นเกลียดชังโจทก์ ส่วนจำเลยที่ 3 ก็เสนอข่าวไปตามธรรมดาโดยได้ข่าวมาจากที่จำเลยที่ 1-2 ไปแจ้งความ มิได้จงใจใส่ร้ายโจทก์ จึงพิพากษายกฟ้องโจทก์ฎีกาข้อกฎหมายว่า คดีเข้าเกณฑ์ผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 339 ไม่ว่าจำเลยจะมีเจตนาหรือไม่ก็ตามศาลฎีกาเห็นว่า การกระทำของจำเลยไม่เป็นการหมิ่นประมาทและที่โจทก์ว่าอาจทำให้คนดูหมิ่นเกลียดชังโจทก์นั้น ศาลล่างก็ได้ยืนยันว่ามีพฤติการณ์ขึ้น ดังนั้น ถ้อยคำโจทก์อ้างข้อกฎหมายโดยปราศจากข้อเท็จจริงสนับสนุน จึงพิพากษายืน

องค์คณะ

ดุลยพาทยุสุมัณท์ · ดุลยทัศนัทชนาณัติ · มนูกิจวิมลอรธ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://thaideka.online/deka/1432/2500) · <https://thaideka.online/deka/1432/2500>